

Jan Ciglbauer: Repertoár rukopisu „Wolfenbüttel, HAB Cod. Guelf. 30.9.2 Aug. 4“ a jeho vztah k českým zemím.

(Posudek diplomové práce)

Jan Ciglbauer se ve své diplomní práci zabývá úspěšně důležitým pramenem (post)gregoriánské tvorby, jež má významné konsekvence pro dějiny české hudby. Podává kvalitní popis pramene (str. 8n), zodpovědně uvažuje o „repertoáru Wo v kontextu nové gregoriánské tvorby“ (str. 13n), mapuje „dochování repertoáru Wo ve stoevropských pramenech“ (str. 25n) a analyzuje Skladebné principy uplatněné ve skladbách rukopisu Wo (str. 35n).- Součástí práce je také svazek obsahující edici jednohlasých skladeb rkp. Wo.

Je třeba říci, že ve všech partiích své práce diplomant přináší zcela nové (a někdy překvapivé!) poznatky a jeho přínos pro tuto oblast naší i evropské medievistiky je neopominutelný a v jistém smyslu „pionýrský“ a zavazující k dalšímu výzkumu, který by příslušné aspekty práce ještě prohloubil a rozpracoval.

Diplomant formuluje svá zjištění úsporným jazykem, což je další pochvala, která však může v sobě mít i „čertovo kopýtko“. Několik drobností si tu dovolím uvést, ale podotýkám, že nijak nesnižují hodnoty diplomantovy práce.

Na str. 23 se autor zmiňuje o souvislosti výuky ars musica na pražské universitě s novou tvorbou. Nějaký vliv tu snad mohl být, ale ars musica byla vyučována zcela „staromódním“ scholastickým způsobem bez zřetele k hudební praxi, takže tu hlavní úlohu hudební praxe a tvořivosti sehrávaly spíše žáci (i učitelé?!) v bursách, „na kolejích“ (*Compangant omnes...voces bursalium...*).- Na str. 28 jako by se autor obával, aby neurazil písaře rkp. MüD, a mluví o jeho „jistém neporozumění“ zápisu. Ten písař ale přece vůbec nevěděl, co píše – jeden hlas moteta nazývá „antifona“, druhý hlas „alia antifona“! Myslím si však, že to nebude jediný případ ve zkoumaném repertoáru.

Dva momenty v diplomantově práci nepovažuji za optimální. Jeden se týká zkratk pramenů, které buď mají už ustálená sigla (MüD), nebo by je měl autor vytvořit názorněji (např. místo P 1 třeba P VH11 apod.). Druhý je závažnější: v edici měla být vyznačena (třeba jen nad notami) originální podoba zápisu, tedy např. mensurální notace. Kritické poznámky by měly obsahovat záznam originální podoby zápisu, tj. např. chybné klíčování apod.

Znovu však podtrhuji, že tyto námitky nijak nevyvracejí mé úvodní konstatování: diplomová práce je kvalitní, přínosná a významná pro další rozvoj (nejen) naší medievistiky. Doporučuji připustit práci k obhajobě,

Doc. PhDr. Jaromír Černý, CSc.